

[Frode Jakobsen.]

en sådan udvidelse af lokalforsvaret, at det udgør et net på samme måde som hjemmeværnet, og for det andet, at lokalforsvaret ligesom hjemmeværnet har våben liggende hjemme, ja, så er det rigtigt, at lokalforsvaret løser den opgave, som hjemmeværnet har, men så er der heller ingen anden forskel tilbage på lokalforsvaret og hjemmeværnet end navnet. Men det er rigtigt, at undertiden får man indtryk af, at selve navnet er den værste anstødssten for det ærede medlem.

Jeg skal ikke gå ind på det ærede medlem hr. Alfred Jensens storpolitiske betragtninger. Der er jo ikke nogen mulighed tilstede for, at vi skulle nå til enighed. Kommunisterne taler deres eget sprog, og man får indtryk af, at de ikke forstår almindelig menneskelig tale. Til gengæld er det et held, at der ikke er mange, hverken her i salen eller udenfor, der forstår, hvad de siger, det gør det mindre nødvendigt at argumentere imod dem. Det er mærkeligt, at det altid er dem, der taler om, hvad der er populært, og hvad der ikke er populært i det danske folk. Man skulle synes, at der var nogle, der havde større autoritet på det område. Jeg skal kun svare på enkelte konkrete punkter. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen talte stadigvæk om, at tilgangen til hjemmeværnet viste, hvilken fiasko det havde været. Jeg er ikke så bekymret for tilgangen til hjemmeværnet som det ærede medlem. Som jeg slog fast før, har det afgørende for tempoet i opbygningen af hjemmeværnet aldrig været tilgangen af frivilligt mandskab, men muligheden for at forsyne det med materiel. Man kan derfor ikke sige, at tilgangen kan være udtryk for hjemmeværnets upopularitet, men måske det modsatte.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem, at hvis der kommer nogen og opfordrer folk til at danne grupper med det formål at likvidere ham eller andre fremtrædende medlemmer af det kommunistiske parti, kan det ærede medlem ganske roligt gå ud fra, at det er provokatører.

Alfred Jensen: Jeg takker ministeren for den forklaring, han har givet på afsnitsledernes opgaver. Jeg havde dog ment, at det nærmere var blevet præciseret, hvilke erfaringer det er, der har gjort, at man skrider til en sådan nyindretning indenfor hjemmeværnet. Det forekommer mig, at det ligger i det dunkle ligesom adskillige andre spørgsmål — ja, man må for min skyld gerne ryste på hovedet. Jeg tager ministerens

udtalelser som udtryk for, at afsnitslederne ikke skal have noget med politiet at gøre, men dermed er spørgsmålet politigrupper ikke klaret, og ministeren kan ikke nøjes med heroppefra at sige, at det kender han ikke noget til. Jeg har her i hånden en skrivelse, udsendt af Aarhus politikammer i november måned i fjor, hvor der opfordres til dannelse af politigrupper under hjemmeværnet. Det kan dog vel ikke tænkes, at en ansvarlig minister ikke ved, hvad der foregår indenfor hjemmeværnets rækker og rammer? Det er ikke spørgsmål af ny dato, men det er spørgsmål, der må skabes klarhed over. Det kendskab, jeg har fået til disse gruppers arbejde, går ud på, at der skal arbejdes i al hemmelighed, ingen må kende noget til det; det er årsagen til, at jeg fandt ud af, at afsnitslederne skulle dække over politigrupper, og at der var noget lyssky ved det, som det danske folk ikke måtte få at se. Ministeren har intet kendskab til politigrupper; jeg tør ikke sige, hvert andet menneske i Danmark ved det, men masser ved, at der arbejdes på at danne politigrupper, og det ved ministeren ikke! Jeg forstår så udmærket godt den lille konference, der foregår hos ministeren, for her er noget, der skal skjules, noget, som ikke må komme frem, som trænger til en acceptabel forklaring. Det, jeg har fået ud af debatten, af ministerens undvigende optræden, er, at der er forhold, der skal skjules, som ikke må komme frem. På samme måde synes jeg, han var noget ulden i sin besvarelse af mine spørgsmål heroppefra, hvor han ville tage afstand fra opfordringer til likvidering af bestemte medborgere i en given situation. Det gjorde han ikke, jeg ved ikke hvorfor, om det er under ministerens værdighed, men jeg takker det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, fordi han som kommitteret indenfor hjemmeværnet har erklæret, at hvis der kommer sådanne mennesker, er det provokatører, og det vil sige, at hver eneste dansk borger har ret og pligt til at aflevere dem til politiet og regne med, at de får den behandling, de har fortjent.

Johs. Christiansen: Jeg forstod på forsvarsministeren, at modtagelsestiden var forbi for i dag, han kunne ikke modtage den henstilling, jeg havde givet om at tage det spørgsmål, jeg rejste, op til overvejelse, men ministeren føjede til: ikke på nærværende tidspunkt, og der er da den mulighed, at ministeren en senere torsdag kunne tage imod, når en tilsvarende anmodning bliver fremsat.